

HARHAOPPISTA IHMISTÄ KARTA

Olen sanonut ennen ja sanon vieläkin, etten tahdo tästä lähin olla tekemisissä hurmahenkien kanssa, vaan jätän heidät Jumalan tuomittaviksi. Sillä minä ja monet muut olemme niin perusteellisesti ja vakaasti kumonnet heidän mielettömät puheensa, että heidän on itsensä ollut pakko peruuttaa suurin osa, vaikka he aluksi pitivät siitä itsepintaisesti kiinni. Ja näin kokemus näyttää, että he ovat esittäneet omia, itse sepittämiään ajatuksia vailla varmaa pohjaa. Mutta kun he kadottavat yhden todisteensa, miettivät ja tuumivat he niin kauan, kunnes keksivät toisen, eivätkä voi tähän päivään saakka lakata lörpöttelemästä, sillä koko heidän olemassaolonsa on sen varassa, etteivät vaikene. He tekevät aivan niin kuin heidän mestarinsa perkele: kun hän ei voita pyhiä miehiä väkivalloin ja viekkauksella, hän yrittää väsyttää heidät herkeämättä pitkittämällä siten ehkä päästäkseen voitolle.

Sen tähden on minun vilpittömän kristillinen neuvoni: älä ole missään tekemisissä heidän kanssaan, sillä heidän väitteillään ei ole loppua. Eivät he luovu mielipiteistään, eivät kuule, eivät mitään tiedä eivätkä voi muilta mitään oppia. Äläkä ota tätä neuvoa, niin kuin se olisi minusta kotoisin, vaan Pyhän Hengen neuvona, joka tuntee kaikki sydämet ja kaiken paremmin kuin me. Hänhän on valitun aseensa, apostoli Paavalin, kautta antanut meille tämän neuvon: "Harhaoppista ihmistä karta varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominnut" (Tiit. 3:10-11).

Luther, Elämän taistelussa. Helsinki 1946, s. 184-185.

Mistä sovinto aloitetaan!

Luther kirjoittaa kirjeessään (Bedenken, an der Cantzler Brück gestellt, wegen der Religionsvergleichung, 1541):

Jos uskonossa tahdotaan etsiä sovintoa, niin aloitettakoon perustavista kohdista, kuten opista ja sakramenteista. Kun näistä on saatu sovinto aikaan, järjestyvät itsestään muut ulkonaiset seikat, joita he kutsuvat ehdonvallan. Näinhän meidän seurakunnissamme on tapahtunut. Silloin Jumala olisi mukana tässä yksimielisyydessä ja rauhasta tulisi pysyvä. Mutta jos tärkeiden kohtien annetaan olla ja käsitellään ehdonvallan asioita, niin on Jumala unohdettu.

Suomenkielisenä teksti löytyy: Oikea näkyvä kirkko, C.F.W. Walther

Miksi oppi on tärkeää?

M. Luther Galatalaiskirjeen selitys:

Monta kertaa olen sanonut, että on tehtävä tarkka ero opin ja elämän välillä. Oppi on taivasta, elämä on maata. Elämässä on syntiä, erehdystä, epäpuhtautta ja kurjuutta. Sen sanotaan maistuvan etikalta. Siinä rakkaus saa katsoa asioita läpi sormien, sietää pettymystä, se saa uskoa, toivoa ja kestää kaikessa. Elämässä vallitkoon anteeksianto, kunhan syntiä ja hairahdusta ei puolusteta. Mutta opissa ei saa olla yhtään erhettä eikä siinä tarvita mitään rikkomusten anteeksiantoakaan. Oppia ja elämää ei oikeastaan voi edes verrata toisiinsa. Opin "pieninkin piirto" (Matt. 5:18) on tärkeämpi kuin taivas ja maa; siksi emme anna loukata oppia vähäisimmässäkään pikkuseikassa. Elämän virheitä voimme sen sijaan mainiosti katsoa läpi sormien. Itsekin minä hairahdun joka päivä, mitä elämään ja käyttäytymiseen tulee; samoin

hairautuvat kaikki pyhät ja myöntävätkin sen vakain mielin Herran rukouksessa ja uskontunnustuksessa. Mutta meidän oppimme on puhdas, Jumalan kiitos, meillä kaikki uskonkohdat ovat lujat ja tukeutuvat Pyhään Raamattuun. Perkele tahtoisikin kovin mielellään tahrata ja kumota ne, ja siksi hän käy kavalasti kimppuumme sillä häikäisevällä argumentilla, että rakkautta ja kirkkojen yksimielisyyttä ei ole lupa loukata.